

RIZGARIYA WELAT

KOVARA KOMITA PIŞTGI RIYA KURDISTAN LI AVUSTIRYÊ

Newroz cejna rohilat
bist û yekê avdêrê
Ew bû sersala Kurdan
di destpêka bihare

NEWROZ
1986

KOVARA KOMITA PÎŞTGIYAYA KURDISTAN LI AVUSTIRYÊ

Sal : 1
Wext : Adar - Nêsan 1986
Hejmar : 1 - 2

Kwedi:
Komita Pîştgiyaya Kurdistan
li Avustiryê

Navnişan:
c/o Postfach 410
A - 6021 Innsbruck

Mercên aboneti:
6 mehi 80,-ÖŞ., sali 150,-ÖŞ.

Almanya 1,5 DM.
İsviçre 1,5 SFr.
Fransa 5 Ffr.
Danimarka 5 Dkr.
İsveç 5 Skr.

Offenlegung:

Impressum: Verleger, Herausgeber
und Hersteller: FOCUS (Verein zur
Förderung von Kultur und sozialem
Engagement.), Bauhof 8, 6176 Völs.
Verlags- und Herstellungsort Völs,
Redaktion: Bauhof 8, 6176 Völs.

Der alleinige Verleger und Her-
steller: FOCUS.

Blattlinie: Solidaritätsarbeit zur
Unterstützung des Freiheitskampf-
es des kurdischen Volkes und der
in Österreich Lebenden kurdischen
Emigranten.

İçindekiler:

Rûpel

B A Ş L A R K E N	3
N E W R O Z	4-5
Reşo yoldaşın kaleme almış olduğu bu yazı Newroz'un kısa tarihçesini ve Ulusal Kur- tuluş Mücadelemiz açısından önemini vur- gulamaktadır.	
K A D I N S O R U N U	6-9
8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü vesile- siyle yazılan bu yazıda; Kadın sorunu'nun ulusal ve toplumsal devrim mücadelesinden ayrı ele alınamıyacağı vurgulanmakta ve aynı zamanda, Türkiye ve Kürdistan Devrim ci Hareketi'nin gerek geçmişte ve gerekse günümüzde kadın sorununa yaklaşımı eleş- tirilmektedir.	
HABERLER, OLAYLAR, YORUMLAR	10-11
Kürdistan'lı Devrimci bir grubun (Yekiti- ya Sosyalist A Kurdistan) 21 Şubat Sömür- geciliğe karşı Mücadele Günü dolayısıyla yayınlamış olduğu bildiriye aynen yayın- lıyoruz..	
TKSP - Özgürlük Yolu Genel Sekreteri Ke- mal Burkay'ın, Avusturya'da yayınlanan bir dergide (International) yayınlanan bir rö- portaj'ına ilişkin kısa bir değerlendirme	
HUKUKİ BİLGİLER KÖŞESİ	12
Bu sayımızda Serbest Çalışma ve Dolaşım Belgesi (SÇDB) - Befreiungsschein -	
SINET 0 ÇAND	13-14
Ki me Ez ? - Cegerxwin. Başlarken.. - Keko.	
Z I M A N	15

BAŞLARKEN

Yeni bir yayın organı, yayına başarken gelenek üzere kendisine neden yeni bir yayın? sorusunu sorar ve böylelikle okuyucusuna çıkış nedenlerini, ne yapmak istediklerini v.b. konularda açıklama yapmaya çalışır. Bizde bu geleneğe sadık kalarak, kendimize neden yeni bir yayın? sorusunu sorduk ve yanıtlamaya çalıştık. Ancak, genel açıklamalara girmeden önce, ön bir açıklama olarak şunu belirtmek isteriz: Rızgariya WELAT bölgesel bir yayındır. Bunun için de görev çerçevesi ister-istemez kısıtlı olacaktır. Ülkeye yönelik genel görevlerinin yanında, Avusturya somutundan hareketle, bu ülkede yaşayan Kürdistan'lı ve Türkiye'li emekçilerin Ekonomik - Demokratik ve siyasal talepleri doğrultusunda da mücadeleyi önüne koymuştur.

Bu ön açıklamadan sonra, neden yeni bir yayın? sorusunu yanıtlamaya çalışalım.

Bir yayın organının faydaları üzerinde uzunca durmaya gerek yoktur kanısındayız. Bu konuda, ustalar gerekeni söylemişlerdir. Yeni bir yayın organı; ileriye doğru atılan yeni bir adım demektir. Yeni bir yayın, daha önce ileriye atılan adımların kesintiye uğramadan devamı demektir. Yeni bir yayın, belli bir ihtiyacın, talebin kendisiyle birlikte getirdiği yeni bir olgudur. Bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkündür..

Bilinen nedenlerden dolayı, 60'lı yılların başlarından bu yana Kürdistan'lı ve Türkiye'li emekçiler emperyalist-kapitalist metropollara gelmeye, gönderilmeye başlandı. Geline aşamada, çeşitli Avrupa ülkelerinde 1 milyondan fazla emekçi, öğrenci ve siyasal sığınmacı yaşamaktadır. Avusturya'da da 80 bin yakın Kürdistanlı ve Türkiyeli yaşamaktadır.

Diğer kapitalist Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, Avusturya'da da ekonomik krizin gittikçe derinleşmesi, zaten var olan problemleri daha da çoğaltmıştır. Çözüm bekleyen yığınla problemlerle karşı-karşıyayız. Nihayi çözümün bir devrim sorunu olduğu tartışma götürmez bir gerçekliktir. Ancak, nihayi çözüm devrim sorunudur deyip köşeye çekilmek gerekmez. Aksine, ekonomik-demokratik talepler programlaştırılarak bu yönde mücadele gereklidir.

Şimdiye kadar, Avusturya'da yaşayan Kürdistan'lı ve Türkiye'li kitleler, Kürdistan'lı ve Türkiye'li örgüt ve Parti'lerimiz tarafından

deyim yerindeyse; "Üvey Evlat" muamelesi görüldü. Kitlelerin ekonomik-demokratik taleplerini programlaştırmak, güncelleştirmek şöyle dursun; Ülkeye yönelik çalışmalarda bile, kitleler siyasal bir çalışmanın içine çekilemediler. Bu yönde kayda değer bir girişim gösterilemedi. İşte Rızgariya WELAT'ın önemli çıkış nedenlerinden birisi de budur. Rızgariya WELAT, bu boşluğu bir nebze de olsa doldurmaya çalışacaktır.

Dünya düzleminde: Emperyalist - kapitalist sistem çöküşe doğru hızla yol alırken, bunun sonucu daha da azgınlaşmakta, işçi'lere, emekçilere ve ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi veren halklara saldırmaktadır. Faşist diktatörlükler kurdurtmakta, katliamlara girişmektedir. Sosyalist sistemde var olan sorunlar ise hala çözüm beklemektedir. Bu konuda, Kürdistan ve Türkiye devrimci hareketi bir görüş birliği içinde değildir. Kimileri bazı sosyalist ülkeleri "Sosyalizmin kale si" ilan ederken, kimileri "revizyonizm" adı altında sosyalizme saldırmakta, kimileri de "revizyonizm" anahtarının çözümleyici olmadığını önererek, sorunların açıkça tartışılması uygun görmemektedirler.. Devrimci hareketin genel ve hatta özel sorunları yayın organlarımızda açıkça tartışılırken, neden sosyalist sistem içinde var olan sorunlar açıkça tartışılmamalıdır? Sosyalist sistemde var olan sorunlar tartışılırken karşı devrim malzeme vermemek gereklidir. Ancak, karşı devrim malzeme veriliyor türünden nedenler göstererek, tartışmaları engellemek te yanlış bir kanısındayız.

Kürdistan'da durum: Kürdistanın İran ve Irak parçalarında silahlı mücadele devam ediyor. Ancak, Kürdistanın bu parçalarında Devrimci Sosyalist önderliğin olmaması, örgütler arası çatışmalar sorunları çözmede büyük bir problem olarak varlığını sürdürmektedir. İran ve Irak arasında sürdürülen gerici savaş 6. yılını girerken, hakim ulus devrimci hareketleri de bir alternatif oluşturmaktan uzaktır. Suriye Kürdistanında halkımız haklı ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini sürdürmeye çalışmaktadır. Türkiye Kürdistanında faşist-sömürgeci işgal devam ediyor. Sürgünler, katliamlar en barbar metodlarla sürdürülüyor. Binlerce Kürdistanlı, Türkiyeli devrim devanı shf. 9' da.

NEWROZ

REŞO

Bilindiği gibi NEWROZ, kürt halkının gerçekliğinden kaynaklanan Ulusal bir bayramdır. Bu tarihi ulusal bayram, aynı zamanda diğer bazı orta-doğu halkları tarafından da benimsenip kutlanmaktadır.

1986 NEWROZ'unu da emekçi halkımız büyük bir coşkuyla kutlayacaktır. Çünkü Newroz, halkımız açısından büyük bir önem taşımaktadır. Bir taraftan, baharın geldiği, ağır kış günlerinin sona erdiği, doğanın yeniden canlandığı açlığın, soğğun, zor günlerin geride bırakıldığına habercisi, diğer taraftan; asırlardan önce baskıya, zulme ve sömürüye karşı başkaldırıyı, ayaklanmayı simgelemesidir.

Kürt halkı, özgürlüğün ve yeni günün sembolü olan bu günü, dağ başlarına Newroz ateşleri yakarak, renga-reng giysiler giyerek, kır lara çıkarak, halaylar çekerek, özgürlük türküleri söyleyerek büyük bir sevinç ve coşkuyla kutlar.

Özgürlük mücadelemizin sembolü olan Newroz'un tarihçesi kısaca şöyledir:

Mezopotamya uygarlığının ilk kurucuları Kürt halkıdır. Bu dönemde Kürtlerin ataları olan Guti ve Huritler tarafından Babil ülkesi kurulmuş, daha sonra bu ülke, Kussi Kürtleri tarafından (MÖ.1850) işgal edilerek (MÖ.542) yılına kadar, yani İranlı Sirus adlı Kralın bu toprakları işgaline dek, Kürtler bu topraklar üzerinde üstün bir uygarlık ve egemenlik yaratmışlardır. Bu Kussi Kürt egemenliği süresi içinde, 250 yıllık bir Kürt Mittani imparatorluğu yaşamıştır. Günümüzde bu yerler; Malatya, Adıyaman, Sivas, Van, Erzincan, Kerkük, Musul, Süleymaniye ve Hakkari bölgeleridir. İşte NEWROZ bayramı, bu süreler içinde yaşanmış tarihi olaylarla bağlantılıdır. Bu dönemde Kussi Kürt Devleti Cemşid adıyla anılmakta idi. Cemşid'in Babil'i işgal ettiği sırasında şehre girerken yüzünün parlanası güneşe benzetilmiş ve efsaneye göre gökte iki güneş görüldüğü şeklinde yorumlanmıştır ki, Newroz başlangıcı direk bu olaya bağlanmaktadır. Bu günün bir bahar gününe tesadüf etmesi nedeniyle, doğanın uyanışı olarak yorumlanmıştır. Cemşid ülkesi daha sonra A-

surlar tarafından işgal edilmiş ve Kürt halkı üzerine kara bir bulut gibi Dehak Zülmü başlamıştır.

Bu karanlık dönem, MÖ.612 yılına kadar sürmüş. Bu zulüm öyle bir zulümkî, Dehak'ta öyle bir zulümkarkî, bölge helkleri artık Dehak'a karşı örgütlenmeye başlarlar. İşte o dönemde emekçi halk yığınları demirci KAWA usta önderliğinde Dehaka karşı isyan hareketini başlatırlar. İsyanın başladığını, dağlara ateş yakarak her tarafa ulaştırırlar. Ve Kürt Med imparatorluğunun yardımıyla Asurluların egemenliğine son verilerek, kurtuluş ve özgürlük ilan edilir.

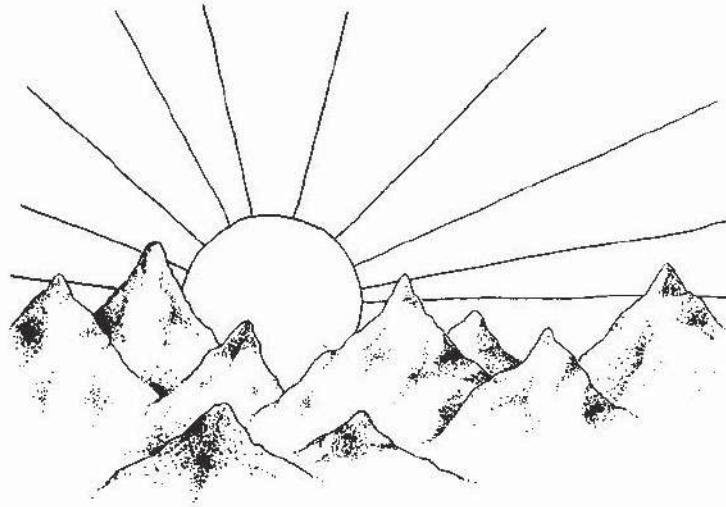
Heykelé KAWA

Kısaca bu tarihi olayı analize edersek:

- Tarihin en eski bir bayramı olması.
- Baskıya ve sömürüye karşı bir halkın ayaklanmasının simgelenmesi.
- İsyanın Kawa gibi bir emekçi tarafından örgütlenmesi.
- Newroz'un evrensel olarak başka uluslardada kutlanması.
- Bugün Ulusal ve toplumsal Kurtuluş Mücadelesi veren Kürt Halkıyla ilgili olması..

Özgürlüğün sembolü olan NEWROZ'a sahip çıkmalı, onu çağdaş bilimsel ölçüler içerisinde, siyasal mücadelemizin önemli araçları haline getirmek en önemli görevlerimizden biri olmalıdır.

B I J İ N E W R O Z.

NEWROZA MEZIN

Hem û cihan cejna newrozê heye: Qedr û Qiymetê wi pîr zêde ye
 Ew şaya dilê Xort û qizê me ye: Ew cejna rızgariya welatê me ye
 Tu xêr hati newroza mezin...

Xweliya agirê newrozê, çavên mirovên paşvemayi.
 Mâl lê xerabe, deri lê bê dadayi
 Gel hemû çûn hiyvê , Ew hêj maye razayi.
 Ronahiya, agirê newrozê cihanêdayi
 Tu xêr hati newroza mezin...

Tu xêr hati newroza mezin: Te geşkiri dilê mih û bızın.
 Agır berden darê bitm û kızın: Em tev azadixwazın.
 Tu xêr hati newroza mezin...

Xort û qizên Kurdan dibên "cejna newrozê cejna me ye"
 Ew yadigarê bav û kalê me ye, Ar û dermancê derdê me ye
 Tu xêr hati newroza mezin...

Gelli şoreşgeran dilê xwe geşkın, Agirê Rızgariyê çiyayan geşken
 Arê Tekoşinê gerim bıkın. Puçika imperyali hemû reşken
 Tu xêr hati newroza mezin...

GURÇIK BIRIN

TATVAN

KADIN SORUNU

"Allahaşkına daha az keskin olun. Meseleleri daha soğukkanlı bir biçimde çözümləyin. Doğruyu olabildigince somut ve basit bir biçimde yineleyin..." (L E N I N).

Bizde, Lenin'in çok yerinde olarak belirlediği bu öğüdündeki gibi kadın sorunundaki görüşlerimizi, önerilerimizi keskinliğe kaçmadan, olabildigince sade ve rahat bir biçimde anlatmaya çalışacağız. Meselenin çözümünün de bugünkü haliyle bizleri (mevcut örgütsel yapı ve çalışmalarımızla) aştığını, geleceğin ve bugünün toplumsal gelişmelerine bağlı olarak çözüleceğini, bizlere düşen görevin ise bugünden bunun yol ve yöntemlerinin, araç ve gereçlerinin hazırlanması olduğunu bilmekteyiz.

Hemen hemen ilkel-köylü toplumdaki bugüne değin içinde yaşanılan toplumların hepsinde kadınlarımızın durumu sorun olagelmıştır. Anaerkilliğin geçerli olduğu toplumlarda kadının baş köşeyi işgal ettiği ve sosyo-ekonomik sorunların çözümünde kendisi söz sahibi olduğu için veya toplumsal düzende kadın veya kadının yakınları çözümlenici durumda olduğundan sorun olmuştur. Bu da bir yanı sıra doğaldır, çünkü daha sonraki toplumsal yapılarda erkeğin egemen oluşu sorun olabilmiş ve sürekliliğini korumuştur.

Kapitalist toplumlarda, "Kadın sorununun çözümü için önerme ve çalışmalar" yapılmaktadır. Sosyalist toplumlarda ise, sorun yerli yerine oturtularak, bir takım gelişmeler kaydedilmeye çalışılmaktadır ki bu durumlar kadın sorununun gerçekten çok ciddi toplumsal sorunlardan olduğunun kabulünü göstermektedir. Aslında sosyalist toplumsal yapılarda kadın sorununun bulunduğu aşama, günümüz açısından varılan evre itibarıyla, ne gibi kesin çözümlenmelere varıldığı konusunda elimizde yeterli veri yok. Ancak, Lenin döneminde Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ndeki uygulamaların kamuoyuna açıklanması ve yazılı hale gelmesi kadın sorununun çözümü açısından meseleye çok ciddi eğinildiğinin, ve kesin çözümlenmeler için çalışmalar yapıldığı konusunda en büyük güvence teşkil eder durumdadır. En azından, çok boyutlu olan ka-

dın sorununda "Annelik, çalışan annelerin durumları ve hakları, toplumsal aş evleri, kreşler ve çocuk bakım evleri ve yerleri, kadının toplumsal-ekonomik ve siyasal yaşamındaki yeri çalışma hayatındaki kadın sayısı vs." gibi etmenler konusunda kadının diğer toplumsal yapılardan farklı bir biçimde bir rahatlama içinde olduğu; ve sorunun, sorun olmaktan çıkarak üzere olduğu inancını taşıyoruz..

Kapitalist toplumlarda ise, sorunun göstermelik bir biçimde ele alındığını, gelişmiş kapitalist toplumlarda, geri kalmış veya orta gelişmiş kapitalist toplumlara oranla, sorunun daha ileri bir biçimde çözümleme içinde olduğu doğrudur. Ancak, bu gelişmiş kapitalist toplumlardaki kısmi çözümün ise yeterli olmadığı, biçimsel olduğu, temele ilişkin çözümlenmelerin olmayışı nedeniyle toplumsal yapıda, kadınlarımızda bir rahatsızlık yaratmaktadır. Bu kapitalist toplumlarda, birtakım kurum ve kuruluşların yardımlarıyla da olsa bir kaç kadın veya kadın grupları ortaya çıkararak kapitalist toplumsal yapının temellerine dokunmaksızın, sorunu çözebilecekleri iddiasını ortaya atarak feminizmi yaratmışlardır. Ülkemizde olan gelişmeleri ve basınındaki durumu ele alırsak, feminizmin ülkemizde gelişme gösterdiğini hemen anlayabiliriz. Feminizmin temsilcileri olduklarını iddia edenler, dergilerde, gazetelerde rahat bir anlatımla sorunlarını dile getirmektedirler. Sorunlarını derkende, burda gerçek boyutlarıyla kadın sorununu dile getirmişlerdir diye bir belirlemede bulunmadığımız hemen anlaşılmalıdır.

Feminizm ve feminizmin temsilcileri, kadın sorununu ucundan tutarak, toplumsal yapı ve temelle olan bağını görmezlikten gelerek ve göstermemeyede çalışarak, biçimsel uğraşlarla sorunu aşmaya çalışmaktadırlar. Feminizmin yaratıcıları veya temsilcileri, kadının ezilmişliğini bir yanı sıra salt cinselliğe indirgeyerek, "cinsel ezilmişlik", "cinsel meta" gibi kavramlarla, kadının durumunu açıklamaya

çalışarak, toplumsal yapıdan kaynaklanan ezil mişlikle ilgilenmeyip, deyim yerindeyse; sonuç la yetinip nedenleri gizlemeye çalışır durumdadırlar. Sonuçta, kadın sorunu savsaklanarak, yanlış kanallara aktarılarak geçiştirilmektedir.

Şimdi, bir kısım okuyucu kalkıp bize sorsa ve deselerki: "feministler kadın sorununu yığınlaştırmıyorlarmı?", bizde cevaben tam anlamıyla bir yığınlaştırmama olmadığını an

cak sorunun gündemde kaldığını belli bir kesimin ilgisinin yaratılmış olduğunu belirtebiliriz. sorunun gündemde tutulmasında, sorunun çözümü açısından yararlı olduğunu kabul ediyoruz. Ancak, sorunu yaratan toplumsal nedenler gözardı edilerek verildiğinden, toplumsal yapı ile bağ kavranmadan veya kavratılmadan sorun tartışıldığından, çözüm önermelerinde ise toplumsal yapı es geçilerek sonuca ulaşılmaktadır ki, bu da kadın sorununun çözümünü getirmez. Kısır bir döngü içinde sorunun bir takım yanları daima ön plana geçirilerek belli bir kesim uyutulmaya çalışılır sonuçta.

Yine kadın sorununu gündeme getirdiği iddiasında bulunan görüşlerden varoluşçuluk, freudçuluk gibi görüşlerinde sonuçta vardıkları yer, çözümsüzlük, yalçınlık ve varolanın devamının sürgit etmesidir. Düzen varlığını tüm acımasızlığı ile sürdürmekte, sömürsünü yoğunlaştırmakta, toplumun belli bir kesiminin dışındakilerini çarkının içinde ezmektedir. Bu bakış açıları içinde soruna yaklaşanlarda ise; hırçınlık, sorumsuzluk, analığa karşıtlık, çocuk yapmama, erkek düşmanlığı gibi konular ortaya çıkmaktadır.

Kadın sorununu yaratan nedenler toplumsal olup, sınıflararası mücadelenin bir ürünüdür ve çözümünde sonuçta sınıflararası mücadelenin olduğu aşamaya bağlıdır. Çözümde, anahtar sınıfsal mücadele ve bu mücadelenin sonuçlarına görede evrimleşip ortadan kalkabilir.

Türkiye ve Kürdistan'da, sınıfsal ve ulusal mücadelenin devam ettiği hepimizin malumlarıdır. Her mücadelede, mücadelenin özünü teşkil eden sorunlar bir yumaklar topluluğudur ve her yumakın açılışı, çözülüşü bizi bir o kadar hedefe yakınlaştırır, işi kolaylaştırır. Demokratik sorunların başında gelen sorunlardan biride kadın sorunudur. Bu nedenle, kadın sorununun çözümü tüm toplumun fertlerinin görevidir. Yumaklardan biri olarak nitelediğimiz kadın sorununun çözümü, tüm fertlerin görevi dahilinde olsa bile, ulusal ve toplumsal kurtuluş hedefini önlerine koymuş ve bu yolda mücadele götüren kişilerin görevi, daha bir yüküldür ve daha bir üst aşamadır. Toplumun diğer fertlerini de, bu konuda bilinçlendirme, oluşturma göreviyle karşı-karşıyadırlar.

Kaldığı, tüm mensupları tarafından götürüle miyen mücadele sonuçta yenilmeye mahkumdür. Kadın veya erkek ayrımının yapıldığı ve taraflardan birinin edilgen kaldığı veya katılmadığı bir mücadelenin sonuçlarının başarılı olamayacağı çok açık bilinebilir bir durum-

dur. Ayrıca çok ezildiğini iddia eden ve gerçekte de o durumda olan kesim, o çok daha fazla ezilmişliğine neden olan sebepleri ortadan kaldırmak için mücadele vermezse, yine sonuçta o mücadele başarısız kalır. Bizim gibi, kadın erkek ayrımı yapılmadan bütünüyle, sömürge boyunduruğuna vurulmuş bir halkın mensupları olarakta, ayırım yapılmaksızın boyunduruğun kaldırılması için mücadele verilmelidir ve kesinlikle kadın erkek ayrımı yapılmamalıdır.

Dün, itibariyle bu mücadeleyi yüklenen kadınlarımızın varlığına dönüp baktığımızda, ne yazık ki yok denecek kadar az veya bir elin parmakları kadar sayıda olabilmişlerdir. Bu durumda dahi, yani bir elin parmak sayısı kadar mevcudiyetleri olabilecek kadınlarımızın mücadeleleri üzerinde araştırma ve inceleme yapıp tarihe mal edemedik. Bu konuda, kadın erkek ayrımı yapmak yanlış olsa bile, bizim gibi henüz ulusal rüştünü ispat edememiş ve dünya devletleri arasında onurlu yerini alamamış bir ulusun, ulusal kurtuluş mücadelesini götüren kadınlarımızın sorunlarının araştırılarak tarihe mal edilmesinde toplumsal açıdan da çok yönlü yararlar vardır. Avrupalı dost hanım bir gazeteciyle yaptığımız bir sohbette, "Afrikalılar ulusal kurtuluş mücadelelerinde kadınlarını çok akılcı bir biçimde yönlendirdiler ve kadınları, meselelerini dünya'ya ve Avrupa'ya anlatmada çok başarılı oldular. Kürdistan'lılar ise, hanımlarını evlerine hapsediyorlar." diye bir belirlemede bulunmuştu ve böylece bir gerçekliğimizi dile getirmişti. Günümüzde ise, Mini Mandela örneği çok saygın bir yerde seyrederken, bizim kadınlarımızın durumu iç karartıcıdır. Salt kadınlarımızın durumu değil, örgütlerimizin de durumları pek iç açıcı değildir. Mevcut bu gerçekliğimiz, acaba, objektif nedenlerden mi yoksa biz Kürdistan'lıların, Kürdistan insanının yetersizliğinde mi aramak gerekiyor? sorusu zihinlere takılmaktadır. Kanımca, objektif nedenlerin yanında asıl belirleyicilik; biz Kürdistan'lıların yetersizliğindedir, çalışma yöntemindedir, mantığındadır, çalışma ve mücadele anlayışındadır, örgütlenme düzeyindedir, vs..vs...

Kürdistan'ın kuzey parçasındaki ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde, 12 Mart dönemi tarihi bir evreyi oluşturur. Bu tarihi evreyi simgeleyen olguyu, hemen hemen Devrimci Dogu Kültür Ocakları (DDKO) oluşturmaktadır. Bu oluşuma kısa bir göz atarsak:

Kürdistan devrimci demokrat hareketi, yıllardır büyük bir suskunluk içindedir. Güney Kürdistan'daki silahlı direniş dışında genel durum budur. Kuzey Kürdistan da, 1938 Dersim ayaklanması Türk Sömürgecileri tarafından büyük bir vahşetle bastırılmış ve ondan sonra büyük bir suskunluk içine girilmiştir. Ferzende hareketi var sayılsa bile, aşiretsel yarı ağır bastığı mevzii bir hareketti. Türkiye böylece 1961'lere gelmiş ve 1961 Anayasası ile topluma bir takım haklar tanınmıştır. Toplum ise, bu hakların neler olduğu ve özümleme konusunda bir hareketlenme, bir çalkalanma içindedir. "Sokakların yürünmekle aşınmayacağı" bir ortamı yaşamaktadır Türkiye toplumu. Kürdistan'lılar da o dönemin siyasal örgütleri içinde büyük bir çoğunluğu oluşturmakta (bu gün içinde bu durum devam etmektedir.), vede yoğun bir tartışma içinde bulunmaktadırlar. Kürdistan Ulusal Hareketi, ve hareketin bağımsız bir çizgi halinde götürülüp götürülemediği konusunda tartışmalar sürmekte ve sonuçta ise, anlaşma sağlanamamakta, böylece; İstanbul ve Ankara DEKO'ların oluşumu 1969 yılında gerçekleşmektedir. Konumuz itibariyle meseleye yaklaşırsak; bu örgütlenmelerde ve kurucular arasında kadınların varlığı araştırılırsa, kadınlarımızın varlığına rastlanmaz.

Kadınlarımızın kurucular arasında olmayışı iki hali hatırlara getirmektedir. Ya kadınlarımız meseleye çok ilgisizdirler, yetersizdirler veya "erkek toplumu" oluşumuz sonucunda, kadınlarımız bu oluşumlardan uzak kalmaktadırlar. Bu ikinci halin varlığını gösteren nedenlerin başında, DDKO'ların faaliyete geçmesinden sonra Kürdistan'lı üniversiteli kızlarımızın, DDKO bünyelerinde çalışmalarını örnek olarak gösterebiliriz. Ancak, mevcut anlayışlarımız burda da varlığını göstermekte, kızlarımız edilgen işlerde isdiham edilmektedirler. Bütün bunlara, mevcut anlayışlarımızın yol açtığı doğrudur. Ancak, bu anlayışların değiştirilmesi için, erkek ve kadın yol daşlar yeterli bir çaba içerisine girmemişlerdir. Ve halen bu durum güncelliğini korumaktadır.

1971'de, Türkiye'de malum askeri faşist darbe olur ve Türk egemen sınıflarının o güne değin sürdürdüğü; "vatanın, milletin bölünmezliği" edebiyatı, darbecilerin elinde silaha dönüşür ve bu konuda yoğun bir propaganda ve ajite çalışmalarına girerek, halklarımıza kan kusturulmaya başlanır. Kışlalar koğuşa dönüş-

türülerek her iki halkın evlatları zindanlara doldurularak, tutuklanmalar ve yargılanmalar başlatılır.

12 Mart'ta, kadınlarımıza dönüp baktığımız da onları, tel örgülerin önlerinde elleri kuyunlarında, boynu bükük ve üzgün bekler görüğümüzü hatırlarız. Anadılar, bacacılar, eşdirler, kız çocuğudurlar, sevgilidirler... Çoğunlukla halimiz bu. Henüz meselenin gerçek yükleyicisi, taşıyıcısı degillerdir. Yakınları için direnirler ve direnirler. Genel ve gerçek tablo budur. Wede çoğunlukla yine edilgen Bu anlatılanlardan, kadınlarımızın durumunu küçümsediğimiz anlamı çıkarılmamalıdır. O dönem için de olsa, direnmenin zor olduğunu ve direnmenin de kutsallığına inananlardanız. Ancak, burda vurgulamak ve belirtmek istediğimiz şey, bu direnişin bizim gibi sömürge boyunduruğundaki ulusların kurtuluşları için yetersiz olduğudur. Sömürge konumundaki ulusların kurtuluş savaşlarında, ulusun tüm fertleri; kadın, kız, ihtiyar, genç ve çocuk ayrımı yapılmaksızın mücadeleye katılmaları ve kurtuluş için var güçleriyle çalışmalarıdır. Ve esas olan da budur.

12 Mart'ta esas ve asli görevi yüklenen kadınlarımızın da var olduğu bilinmektedir. Ancak, genel tablo yukarıda belirtildiği gibidir. Türkiye devrimci demokrat hareketinde, durum biraz daha farklı idi. Ve kadınlarımız zindanlarda, mahkemelerde ve cezaevlerinde yititçe direndiler ve sembolleştiler.

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü vesilesiyle kaleme aldığımız bu yazımız da; Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin kısa bir kesitinde kadınlarımızın durumunu gözden geçirmeye çalıştık. Ancak, Kürdistan ulusal demokratik hareketinde, Clara Zetkin'ler, Rosa Luxemburg'lar yaratılacağı umudunu taşımaktayız. Bu umutlarımızın gerçekleşmesinin şartlarının yaratılması; toplumu ve kitleleri örgütleyip mücadeleyi götürmeyi önlerine koyan örgütlerimizin esas görevlerinden olduğu açıktır. Daha doğru bir deyimle, örgütlerimizin ve partilerimizin boynunun borcudur.

Bu konuda yapılması gerekenlere kısaca bir göz atmakta yarar vardır:

1 - Örgüt yazın ve çizim'lerinde, diğer sorunlarla birlikte kadınlarımızın konumu ve ihtiyaçlarından hareketle sorunu irdeleyici yazıların yazılması, konu ile ilgili olarak kitle içinde de propaganda ve ajite çalışmalarının sürdürülmesi.

2 - Kadınlarımızı, ulusal ve toplumsal mücadeleye gerçekçi yol ve yöntemler geliştirilmesi, mevcut kadın-erkek ayrımını ortadan kaldırmak için hertürlü ideolojik-teorik çalışmalar içine girilerek, pratikteki mevcut durumun ortadan kalkması için yol ve yöntemler geliştirilmelidir.

3 - Mücadele içinde olan kadınlarımızın, "cephe gerisi" işlerde görevlendirilmesine son vererek, fonksiyonel, inisiyatif geliştirici çalışma metodları üretmek gerekir. Özellikle yaygın çalışmalarında kadının fonksiyonelliğine önem verilerek, kadınlarımızı yaygınları örgütlemeye ve yaygınları yönlendirmeye, başarılı olacağı nedeniyle o yönde çalışmalara hız vermek gerekir.

4 - Politika üretmede kadınlarımızın fonksiyonel kılıcı çalışma ve tavırlar içine girilmelidir.

5 - Örgütsel düzeyde kadın örgütlenmeleri yaratılmalıdır.

Z I N S E L M A N

BAŞLARKEN... 3.cü shf. devam.

ci zindanlarda işkence altında. Örgütlerimiz, 'Parti'lerimiz, 12 Eylül yenilgisinin kendisiyle birlikte getirdiği problemleri aşabilmiş degiller. Bazı örgütlerin, kendi içindeki ve diğer devrimci gruplarla olan problemlerini zor'a başvurarak çözmeye çalışmaları, problemlerin çözümünü daha da zorlaştırmaktadır.

Sömürgesi-faşist Evren-Özal Diktatörlüğüne karşı, emekçi halklarımızın en geniş birliğini oluşturma yönünde çabaların olmasına rağmen, devrimci hareketin dağınıklığı büyük oranda devam etmektedir. Yakın geçmişte kurulan birliklerin, "Cephe"lerin maddi hayatın gerçeğine çarparak tuzla-buz olması bir yana yeni kurulan "Çekin Merkezi" 'Sol' Birlik'te sağ bir anlayışla geniş birliklerin oluşmasını engellemekte, kitleleri Türk burjuvazisinin kuyruğuna takma gibi tehlikeli anlayışlar, pratikler geliştirmektedir..

Değerli Okuyucular .

Biz, Rızgariya WELAT'ı çıkaranlar ilk defa bir yayın çıkarıyoruz. Bir sürü eksikliğimiz, hatalarımız olacaktır. Bunları süreç içerisinde aşmaya çalışacağız. Yapıcı eleştiri ve önerilerinizi bekliyoruz. BİJİ RIZGARIYA KURDISTAN.

Rızgariya W E L A T
Redaksiyonu.

DÜNYA DEVRİMCİ KAMUOYUNA

21 ŞUBAT SÖMÜRGEÇİLİKLE MÜCADELE GÜNÜ'nde: Emperyalizme, sömürgeciliğe, siyonizme, ırkçılığa ve yerel gericiliğe karşı mücadele geliştiren; mücadeleyi Lenin'in en sıcak anlarını yaşayan halklara Ulusal ve Toplumsal Kurtuluşun yolunu gösteren; Sömürgeciliği tarihin çöplüğüne atanlara bin selam olsun.

Emperyalizmin en zayıf halkası "halklar hapisanesi" olan Rusya'da Sosyalizmin maddi taşıyıcı gücü olan proletarya, sömürü düzenini yerle bir ederek: İşçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin düzeni olan ilk Sosyalist Ülke Sovyetler Birliği'ni ortaya çıkardı. İç ve dış düşmandan koruyarak, başka alanlardaki kurtuluş mücadeleleri ile taçlandırarak güçlü konuma geldi.

II. Emperyalist paylaşım savaşından güçlenerek çıkan Sosyalist, Emek cephesinin önünü alabilmek için geliştirdiği Yeni Sömürgeci Politikasıyla, kapıdan kovulan emperyalizm; Pencereden girme yollarını döşemeye başladı: Bu konuda, belirli noktalarda, başarılı olduğu da söylenebilir.

21 ŞUBAT, Birleşmiş Milletlerin aldığı kararın sonucunda, dünya halkları tarafından "Sömürgeçilikle Karşı Mücadele Günü" olarak kabul edildi. Bu aynı zamanda, dünya emekçilerinin ve ezilen halklarının onurlu kavgalarının kazanıldığı bir mevzi oldu.

20. Yüzyılın son çeyreğinde bile, insanlığın yüzkarası ırkçılık ve Sömürgeçilik, gezegenimizin kara parçasında sömürü düzeni olan kapitalizmden kaynaklanan: Irk ayrımı, üstün ırk anlayışları ve uygulamaları, kendisini en açık bir şekilde göstermektedir. Bunu, songünlerde, ırkçı Diktatörlüğün egemenliği altında olan Güney Afrika Cumhuriyeti'nde en açık ve kalın hatlarıyla görmek mümkündür. Toplumun nüfusunun 3/4'ünü siyah halk oluşturmalarına rağmen: Beyazların yararlandığı hiç bir haktan yararlanmamaktadır. Dünyanın en zengin yeraltı kaynaklarına sahip olan GAC, başta ABD emperyalizmi olmak üzere, diğer emperyalist ülkelerin desteğiyle ırkçı-Diktatör BOTHA yönetimi ayakta tutulmaya çalışılıyor: Halkın büyük çoğunluğu açlıkla karşı-karşıyadır. Sömürünün en katmerlisini bu alanda görmek mümkündür.

II. Emperyalist paylaşım savaşından, güçlenerek çıkan Sosyalist sistem; emperyalizme karşı Denge gücünü artırdı. II. Dünya savaşının bitimiyle birlikte kurulan Birleşmiş Millet-

ler Kurulu, Sosyalist ülkelerin mantıksal egemenliği ile oluşturuldu: Önemli kararlar, emperyalist-kapitalist ülkelere de kabul ettirildi.

Birleşmiş Milletlerin önemli kararlarına imza atan ülkelere biride: Türkiye Cumhuriyeti Devletidir. Bilindiği gibi; bu kararlarda imza altına alınan: Sömürgeçiliğe, ırkçılığa, işkencelere karşı olma; Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, komünistlerin canı gönülden savundukları ilkelere, Bu ilkelere için, uluslararası platformlarda ve ulusal düzeyde mücadele geliştirmek, bağımsızlıkçı güçler için dayatan bir görevdir. Hayatın her alanında; bu ilkelere imza atan, tabiatları gereği iki yüz-lü, kaypak, kitleleri kandırmak aracı olarak gören Sömürgeci Faşist Diktatörlük rejimleri taş bir etmek için, azami çabayı göstermek zorundayız. Bu ilkelere savunucuları olmadıkları için: Halkımıza, halklara göstermeliyiz.

Sömürgeçilikle Mücadele Günü'nün; Kürdistanlılar ve Kürdistanı sömürgeleştiren ulusların devrimci hareketleri açısından özel bir anlamı vardır. Ezilen dünya halklarının bir parçası olan Kürdistan Halkı: En meşru ulusal demokratik, insani haklarından mahrum bırakılmıştır. Baskı, zulüm, talan ve katliamlara reva görülmüş, ülkesi parçalanarak işgal edilmiş, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları, yerel sömürgeci yönetimler ve işbirlikçileri emperyalistler tarafından talan edilmekte, ülkesinin iktisadi gelişimi engellenmekte ve açlıkla karşı-karşıya bırakılmıştır.

Dört parçaya bölünen Kürdistan, her parçada Ulusal Demokratik hakları için geliştirdiği mücadelesini, sömürgeci soykırım ve imha politikasına karşı kesintisiz sürdürmektedir. Kürdistan halkı, kendi eliyle kendi kaderini tayin hakkı mücadelesini dostlarına da düşmanlarına da belli yanlarıyla kabul ettirmiştir. Onurlu mücadelesi sonucu, Özgür Halklar Topluluğu içinde kendi yerini alacaktır.

Sömürgeci Faşist Evren-Üzal Yönetimi, etrafa, sömürgeçiliği kinayan mesajlar göndererek kendi sömürgeci, işgalci yüzlerini gizlemeye çalışıyorlar. Kürdistanın en büyük parçasını işgal altında tutmaktalar. Hatay Arap topraklarını ilhak ederek kendi topraklarına katmışlardır. Kıbrıs'ın Kuzey kesimini işgal ederek kukla bir yönetim oluşturarak "Cumhuriyet" ilânına gitmişlerdir. Bu işgalci eylemlerini başka milletlere onaylatmak istiyorlar.

Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da: a-Zindanlar boşalsın, b-Genel Af, c-İdamlara son, d-İşkence

lere son, e-Grevli, Toplu sözleşmeli Sendikal örgütlenme hakkı, f-Basın ve yayın özgürlüğü g-Kürt ulusunun kendi kaderini kendisinin tayın hakkı ve h-Emekçilerin, halklarımızın örgütlenme hakkı gibi Siyasal Demokrasinin talepleri uğruna mücadele eden Türkiye'li ve Kuzey Kürdistanlı anti-sömürgeci, anti-faşist güçlerin en geniş birliği için mücadele dayatmış durumdadır.

Sömürgecilğin ve faşizmin altedilmesi i-

çin güçlerimizi birleştirelim. Kitlelerle bağların geliştirilmesi ve örgütlenmenin gerçekleştirelmesi için, olağanüstü fedakarlıkların gösterilmesi gerekir.

- Kahrolsun Emperyalizm ve Sömürgecilik.
- Kahrolsun Sömürgeci-faşist Diktatörlük.
- Yaşasın Türk ve Kürt halklarının mücadele birliği.
- Baji Rızgariya KURDISTAN

YSK

(YEKİTİYA SOSYALİST A KURDISTAN)

• 9'ncü bildiri. Şubat 1986

KEMAL BURKAY VE BARIŞÇIL YOL (!)

Avusturya'da yayınlanan "International" adlı bir dergi Ocak 1986 sayısını tüm olarak Kürdistan'a ayırmış. Uzunca Kürdistan tarihi üzerinde durulduktan sonra, çeşitli tarihlerde; M.Barzani, C.Talabani, A.Kasımlo ve Kemal Burkay ile yapılan röportajlara yer verilmiş. Kürt 'lider'leri pek yeni bir şey söyleyemiyorlar. Bilinen klişe içerisinde sorular cevaplandırılmış. İçin ilginç yanı, siyasi olarak daha geri bir düzeyde gördüğümüz gelenekçi 'lider'lerin tam tersine; sayın K. Burkay Barış havarisi kesilmiş. Kürdistan'ın dört parçasında olmak kaydıyla halkımıza yapılan zulüm, işkence ve katliamlardan habersiz görünen, sömürgecilerin Kürdistan'da oluk-oluk kan akıttığını unutmışa benzeyen sayın Burkay şöyle diyor:

"Partimizin silah altında peşmergesi yoktur Biz, demokratik ve barışçıl araçlarla iktidara geleceğimize inanıyoruz. İç savaşsız, Barışçıl bir devrim istiyoruz..."

TIP'liğinden hâla vazgeçemiyen sayın Burkay, sömürgecilerle masaya oturup barışçıl bir yolla Kürdistanı kurtaracağını hayalliyor.

Sayın Burkay, Demokrasi konusundaki soruyu da şöyle cevaplandırmış:

"Parlamenter Demokrasi" (!).

Avrupa'lı sosyal demokrat'lara, yandaşları "Sol" Birliğe ve daha bilmem kimlere şirin görünmek için; Silahlı mücadeleden buca-

**INTERVIEW
MIT KEMAL
BURKAY**

1/1986
INTERNATIONAL

**Generalsekretär der
„Sozialistischen Par-
tei Türkisch-Kurd:
stc“**

Bewaffneter Kampf:
Unsere Partei hat keine „Peschmer-
gas“ unter Waffen. Wir glauben
daran, daß wir mit demokratischen und
friedlichen Mitteln an die Macht kom-
men. Ohne Bürgerkrieg. Wir

Khomeini:
Cdielt keine Rolle in Kurdistan. Er is
... ihre legitime

Demokratie:
Parlamentarische Demokratie.

Pa In gresse 1
1985. I:
wurden
hängige
gewählt.
stische P:
illegalen
kei zur

cak kaçan ve kurtuluşun "Parlamenter Demokrasi" değil, Demokratik Halk İktidarı'nda olduğunu söylemekten korkanlara Kürdistan Halkı kulak vermeyecektir.

SERBEST ÇALIŞMA VE DOLAŞIM BELGESİ

- BEFREIUNGSSCHEIN -

SERBEST ÇALIŞMA VE DOLAŞIM BELGESİ'NİN
FAYDALARI NELERDİR

Kendisine Serbest çalışma ve dolaşım belgesi tanzim edilmiş bir yabancı, başkaca bir çalışma müzadesi verilmesine gerek duymadan her türlü iş ve işyerinde çalışabilir. Böyle bir belgeye sahip olan bir kişi, şayet Sosyal Güvenlik Bakanlığınca bir sınırlandırma konulmadıysa, istediği iş te çalışabileceği gibi, Avusturya'nın her bölgesi'nde de çalışma hakkına sahiptir.

KİMLER SÇDB ALABİLİRLER

Aşağıdaki şartlara yerine getiren bir yabancıya müracaatı üzerine SÇDB verilir:

- 1 - Yabancı müracaat tarihinden geriye doğru en az 8 yıl hiç ara vermeden Avusturya'da çalışmış olmalıdır. Bu çalışma süresine, çalışma süresi olarak toplam 12 aya kadar süren aşağıdaki zamanlar da katılabilir ancak:
 - a) bir işte çalışmayan yabancı, çalışamaz bir durumda ise ve Avusturya'da ikamet ettiyse ve genel Sosyal Sigortalar Kanunu gereğince emeklilik aylığı hariç, çalışamaz durumda olduğu zamanlar için Hastalık Sigortasından (Krankenkassa) veya Kaza Sigortasından aylık aldıysa,
 - b) 1958 tarihli İşsizlik Sigortası Kanunu gereğince işsizlik parası aldıysa veya bu durumunu müteakiben yurtiçindeki herhangi bir İş ve İşçi Bulma Kurumunda iş aradığına dair kaydı bulunursa,

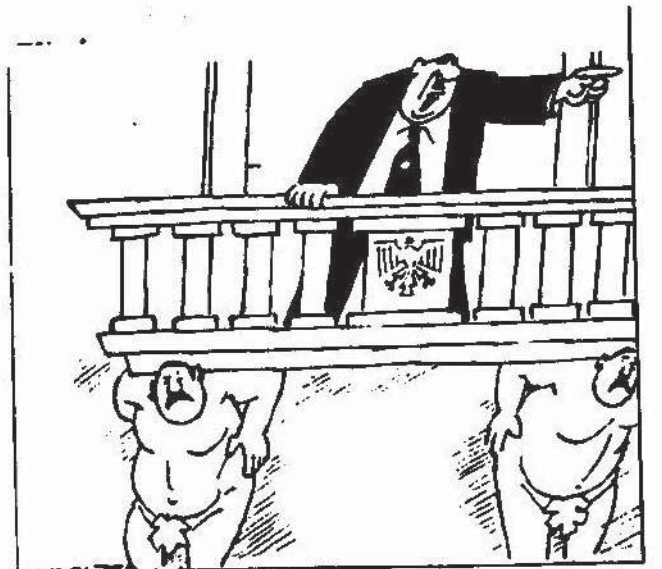
2 - Çalışma süreleri olarak toplam 15 aya kadar analık durumundaki zamanlarda sayılabilir şayet,

- a) yabancı anne Avusturya'da ikamet ettiyse ve genel Sosyal Sigortalar Kanunu gereğince Analık Sigortasından haftalık yardım parası aldıysa,
- b) Yabancı anne 1958 İşsizlik Sigortası Kanunu gereğince analık mahrumiyet aylığı aldıysa veya bu durumunu müteakiben yurtiçinde bir İş ve İşçi Bulma Kurumuna iş aramak üzere müracaat ettiyse.

3 - Avusturya vatandaşı ile evli ve ikametgahı da burada olan bir yabancıya müracaatı üzerine bir SÇDB tanzim edilebilir.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN HUSUSLAR

- SÇDB her defasında en fazla 2 yıl süreli tanzim edilebilir.
- SÇDB'nin uzatılması durumunda bu belgenin geçerlilik süresi içinde en fazla 3 aya kadar olan işe ara verme süresi çalışma zamanı olarak geçerli kabul edilebilir. Yabancı işini veya Avusturya'daki ikametini 3 aydan fazla bir süre böldüyse, SÇDB'ni kaybeder.
- Müracaat dilekçesi bağlı bulunduğunuz İş ve İşçi Bulma Kurumu'na (Arbeitsamt) sunulmalıdır.
- Yeterli bilgi için bulunduğunuz bölgedeki Avusturya Sendikalar Birliği'ne (ÖGB), İşçioğalarına (AK), Türkiye'li ve Kürdistan 'lı Demokratik Derneklere veya Yabancılar Danışma Bürosu'na müracaat edebilirsiniz.

„Aussländer raus!“

SINET Û ÇAND

KÎ ME EZ ?

Kî me ez ?
 Kurdê Kurdistan
 Tev şoreş û yolqan
 Tev dînamet im
 Agir û pêt im
 Sor im wek etûn
 Agir giha qeşûn
 Gava biteqim
 Dinya diheji
 Ew pêt û agir
 Dijain di kuji
 Kî me ez ?

Ez im Rojhelat
 Tev birç û kelat
 Tev bajar û gund
 Tev zinar û lat
 Ji destên dijmin;
 Dijminên xwînwar
 Xurt û koledar
 Ji Roj, ji Fireng
 Di rojên pir teng
 Bi kuştin û ceng
 Parast, parast
 Parast min ev Rojhelat
 Kî me ez ?

Rojhilata Nêzik
 Rojhelata Navîn
 Ev bajar û gund
 Ev bej û avî
 Ket bin destên min
 Fî da ser dijmin

Min bi ceng û şer
 Zanîn û hiner
 Pişta wî şikand
 Serî lê gerand
 Ez bûm padîşah
 Xurt û serbilind
 Ketin destên min ta sinorê Hind
 Kî me ez ?

Kî me ez ?
 Kurdê serfiraz
 Dijminê dijmin
 Dostê aştxwaz
 Ez xweş mirov im
 Ne hirç û hov im

Lê çi bikim bê şer
 Dijmin naçî der
 Bav û kalê min
 Dijin tev serbest
 Naxwazim bijim
 Ta ebed bindest
 Kî me ez ?

Divê ez derxim
 Dijminên xwînwar
 Şahê efyonkêş
 Jon Tirkên dijwar
 Serbest bijim ez
 Wek hevçaxê xwe
 Dilxweş bijxim ez
 Rez û baxên xwe

Çekan hilgirim derkevim meydan
 Rêçek nû çekim ji boyl insan
 Kî me ez ?

Ez im ê şikand leşkerê Rêşar
 Min bi xwîna xwe parastî ev war
 Di sînga dijmin ez bûme kelem
 Xwe dan ber siya min Tirk û Ecem

Li ser serê min
 Sinbil û kulab
 Serê hespê min
 Digirt padîşah
 Ez im ew gernas
 Ew Selahidin
 Bipirs ji Dimyat
 Bipirş ji Hefin
 Kî me ez ?

Ez im Erdeşîr
 Ew Nojirewan
 Kesrayê mezin
 Bê tac û eywan
 Dostê kevnare
 Ku bûne dijmin
 Ser ditewandin
 Ber agirê min
 Ez im ev qelaş, xurt û pehlewani
 Xerac min distand ji Hind û Yewnan
 Kî me ez ?

Ez im ev Gernas, ez im ev mîrxas
 Belê, ez im Kurd
 Iro ez mame
 Bindest û zigurd
 Ew taç û eywan
 Tev çûn û rizîn
 Dijmin nav û deng
 Tev ji min dizîn

Xistin laşê min mîkrobên teres
 Ta bûm perîşan, bê nav û nekes
 Kî me ez ?

Ez im ew Kurdê ser hişk û hesin
 Iro ji dijmin ji min ditirsîn
 Bina barûde
 Kete pozê min
 Dixwazim hawîr
 Biteqim ji bin
 Dîsa wek mîra
 Bikevin çiya

Naxwazim biarim
 Dixwazim bigrim
 Kurdistanana xwe
 Axê Mîdiya
 Kî me ez ?

Kawey hesinker bav û kalê min
 Perçiqand serê Zehakê dijmin
 Ji gerdana Kurd
 Wî şikand zencîr
 Serê me parast
 Ji birin û şur

Roja hat kuştin xwînmêjê dilsoz
 Goja dibêjin :-Ew roj e Newroz
 Zivistan diçî
 Ew rojên ne xweş
 Parêz dîbi Kurd
 Ji dewê zergeş

Wisan dibêji Zerdestê rêzan
 Ehreman dişkê, Hirmiz tê meydan
 Kî me ez ?

Ez im ê çêkir ev cejn û Newroz
 Divê bistênim
 Wîlo nemanim
 Bigrim tol û doz

Fermandan bim ez
 Li ser Kurdistan
 Bo min bîmênin
 Ew bax û bostan

هو النامی کتیب

Ew çax û ev dest
Rez û şinahî
Bigrim destên xwe
Dilxweş û şahî
Zane û xwende
Dezgevanên xurt
Vi warî bigrin
Bikin rônahî
Kî me ez ?

Ez im ew Kardox, Xaldeyê kevnar
Ez im ew Mitan, Nayri û Sobar
Ez im ew Loş
Kardok û Kûdi
Ez im Mad û Goş
Horî û Gûdi

Ez im Kurmanc û Kelhor, Lor û Gor
Ez im, ez Kurd im, li jêr û jor
Çend hezar sal in
Kurdistana min
Perçe perçe ma
Bindeste dijmin
Kî me ez ?

Îro ji Lor û Kelhor û Kurmanc
Ji dest xwe berdan ew text û ew tac
Bûne olperest
Bi tizbî û xîşt
Ta dijmin şikand
Li me ser û pişt

Me dan bîn lîngan dewlet û hebûn
Bû dijminê hev perçe, perçe bûn
Ta ku Kurdistan
Tu ku Kurdistan
Jar û perîşan
Kete bîn destan
Kî me ez ?

Ez im ev mîlet, ez im ejdeha
Ji xewa dîlî şiyar bûn niha
Dixwazim wek mêr
Dixwazim wek şer
Serê xwe hildim
Çi ser bilind im
Bi cihan carek
Ez bidim zanin
Rêçika Markîs
Rêçika Lenîn

Kurê Guherz û Ferhad û Rustem
Kurê Salar û Sêrgah û Deysem
Bejîn bilind im
Wek dêw bilind im
Ez dest dirêj im
Serbest dibêjim
Dixwazim bi lez
Gavan bavêjim
Kî me ez ?

Ne xwînxwar im ez, aştxwaz im ez
Serdarê me ye gernas û nobez
Em şer naxwazim
Divên wekhevî
Em paşve naçin
Dijmin dirêvî

Ji bo mirovan em toy dost û yar
Bijî Kurdistan, bîmî koledar
Kî me ez ?

CEGERXWÎN

ÇIKARKEN...

Çikarken yeni baştan onurlu
Dopdolu, bizim ve umutlu
Barış, Dostluk kardeşlik dolu
Yeni baştan mücadele alanları
Genişleteceğiz diyedir çikarken.

Yaşadık hep beraber yenilgi dönemini
Saracağız kansayan, sızlayan yaralarımızı
Aldık zordan, zulümden nasibimizi
Haykıracağız tüm dünyaya sesimizi
Hesap soracağız diyedir çikarken.

Fabrika dönüşü yılmaz proleter
Emek, alınteri yoksul köylüler
Zor şartlarda mücadelecî mülteciler
İnsanlık ilişkileri oldukça beter
Yarınlar bizim diyedir çikarken.

Çalışacağız karınca kaderince biz
Bağımsız Demokratik Kürdistan için hepimiz
Sömürgecilik-Emperyalizm-Faşizm hedefimiz
Marksist - Leninist örgütlü ilkelerimiz
Sosyalizmi kuracağız diyedir çikarken

Çikarken yeni baştan onurlu
Dopdolu, azimli ve umutlu
Barış, Dostluk kardeşlik dolu
Esaret zincirinin en zayıf halkasını
Kıracağız diyedir çikarken.

Keko

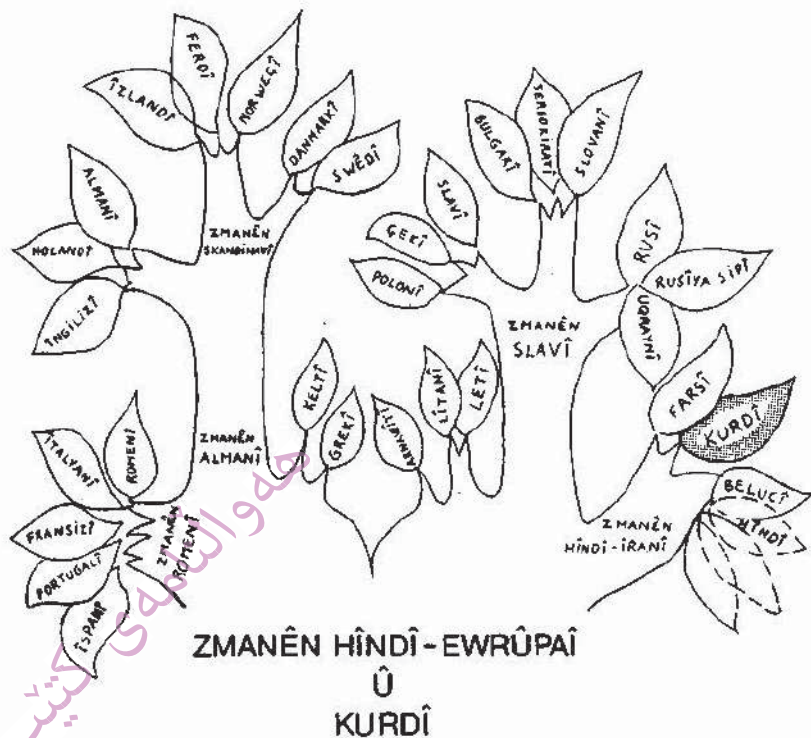
Ekim 1985 - Atina.

o o o

ZMAN

«Kurdino,

ger hûn dixwazin xwe nas bikin, zmanê xwe bixwînin.
Ger hûn dixwazin xwe bi xelkê bidin naskirin
careke din jî zmanê xwe bixwînin.»

Zman...

Vek tê zanîn, zman şertê peyvandin, dan û standin û xebatêye. Zman rast bi rast bingehê civatêye. Bi wasita zman li civatê her babet dan û standin çê dibe. Zman her dem pêsta diçe. Peyvokên nuh tê dftin û bi peyvokên nuh ve zman hîn firehtir û xurttir dibe. Zman ne yê tu sinifekîye Ew yê hemû civatêye. Hemû civat wê bikar tîne.

Her waha zman girêdayiyê aborf û vekêşanê jî nîne. Guhertina aborf û vekêşanê zman naguherîne. Lê belê, hîn pêsta dixîne.

Zman, şertekî netawe û gel bûyinêye jî. Ber vî sebebê dive ku civatekî, neteweyekî, gelekî xwedî zman be. Zmanê xwe bikar bîne. Wêya pêsta bixîne, dewlementirke û bixemilîne. Dema ku evana tunebe û zman bikar neye, civat nikare pêstaketînekî rast û durust çêke.

Bê guman, ew hêzên û sistemên kevneperest ku gelên bindest dipêçiqîne vî tiştên jorin bi gelek baş dizanin. Asfîlasyona û qedexa kirina zmanan jî ber vî sebebêye. Destpêka kolonyalîzm da kolonyalîstan xwestin ku zmanên gelên bindest bipêçikînin. Ciyê zmanên wana, zmanên xwe bi zorî bidin peyvandin. Bê sebeb nebû ev tişt. Kolonyalîstan baş dizanibû ku dema zmanên gelên bindest wînda be, şerê wanê rizgarî û serbixwebûyinê jî paşt dimîne. Ew gelên bindest zûtir nikarin hêla netewetî da pêsta bikevin. Kolonyalîstan çawan êrîşê xwe yê zorker li ser dewlemendiyên gelên bindest kirin, wê wî êrîşê li ser zmanên wan jî kirin.

Ew dewletên kolonyalîst ku welatê me Kurdistan di nav xwe da par kirine, wê mezinên xwe, wê kalê xwe êrîşê li ser zmanê me jî dibin. Welatê me perçe kirin. Bi leşkerên xwe yê zordar

û xwînêj welatê me telan kirin. Dewlemendiyên me dan ber nigên xwe. Zêr, komir, hesin û neftên me jî welatê me derxistin û şandin derê dina. Daxiristanên me hemû birin û şewitandin. Çand û folklorê me perçiqandin.

Dizekên kolonyalîstan, her tiştên me dizin. Û wana qedexa kirina zmanê me birve nekirin. Derewên bi boçik derxistin. Gotin ku; "Kurdî nîye... Kurdî bese zarekî turkiye..." Gotin ku bese 20-30 peyvokên kurdî heye. Karbidestên Turk, Ecem û Erep bo ku giranbuhatiya kurdî şikestinê her tiştî kirin. Û yek caran tiştên wûsa kirin ku bûn qeşmer. Bûn riswa. Nejadperestî û kevneperestîya xwe wekirî nişan dan. Misalek bo vîya; kolonyalîstên(karbidestên) Turkan bi teoriya xwe yê kevneperest(teoriya zmanê ro-Güneş dil teorisi) gotin ku, "Turkî, bingehê hemû zmanên cihanêye."

Zordarên gelê Kurd, bê sebeb kurdî qedexa nekirin. Ew şopa mezinên xwe da diçin. Ew jî dixwazin, ku bi qedexa kirina zmanê gelê Kurd, tekoşîna wî yê bo rizgarî başta bihêlin. Dixwazin, ku gelê me, karker, cotkar û xwendekarên Kurda xwe nasnekin, xwe pêsta nexînin. Girêdayiyê armancên wan yê dûr û dirêj, dixwazin ku gelê Kurd her carî xulam(kole) be. Dixwazin, ku gelê Kurd her dem bo kolonyalîstan neçir be.

Bese êdî ev neçirî.
Bese êdî ev belengarî.
Bese êdî ev bindestî.

Girêdayiyê tekoşîna gelê Kurd, peywîste em zmanê xwe jî pêsta bixînin. Bo zmanê xwe jî bixebitin. Bixwînin û bidin xwendin.

Wek mamoteyek me li jor gotiye, bo xwe naskirinê jî, xwe naskirindanê jî zman...

YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜ!